

GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek

N^{ro}. 30.

11. Marca 1822.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia, Brazylia i Algarbia.

W Rio de Janeiro podpisać miano pro-
bę do Stanów przeciwko powrotowi Następcy
Tronu do Enropy, albowiem inaczey spokoj-
ność Brazylji byłaby zagrożoną.

Wiadomości z Mozambiku (na brzegach po-
łudniowo-wschodnich Afryki) zawierają, że lud
złożył tamcznego Królewskiego Wielkorządcę
i utworzył Juntę prowincyną. Do ukonczenia re-
wolucyi Portugalskiej niedostaje tylko jeszcze do-
niesienia tego rodzaju z posiadłości w Ind-
iach-wschodnich, Goa i t. d.

Wielka Brytania i Irlandya.

W Izbie wyższey zasiada Król. Xiążąt 6,
Xiążąt 18, Margrabiów 18, Hrabiów 104, Wi-
ce-Hrabiów 20, Baronów 144, Parów Szkoc-
kich 16, Irlandzkich 28, Arcybiskupów i Bi-
skupów 30, razem 384. — W Izbie niższey
jest 513 Reprezentantów z Anglii i Wallii,
ze Szkocyi 45, z Irlandyi 100, razem 658.

Francya.

Z Paryża d. 15. Lutego. — Na wczor-
niejszym bardzo burzliwym posiedzeniu trudniła
się daley Izba Deputowanych obradami nad
art. 3. projektu do ustawy względem politycy
nad pismami peryiodycznymi, takowe
ukończyła i artykuł ten, odrzuciwszy dodatki
przełożone przez PP. Benjamin Constant,
Mannela, St. Aulaire i t. d. tak go przy-
jęła, jak był od Kommissyi zmieniony. Roz-
prawy nad dwoma jeszcze artykułami skończą
się dzisiaj zapewne i projekt do ustawy przy
głosowaniu nad całością, będzie bez wątpienia
przyjęty.

Z tamtąd z d. 16. z. m. — Wczorajsze
posiedzenie w Izbie Deputowanych rozpoczęło
kilku Członków przełożeniem różnych dodat-
ków w kształcie nowych artykułów do projek-
tu ustawy względem politycy nad pismami
peryiodycznymi, lecz takowe zostały od-
rzucone. Potem rozpoczęto rozprawy nad art.
4. brzmiącym wraz z dodatkim Kommissyi przez
Rząd dozwołonym w sposobie następującym:

»Gdyby w przerwie jednego posiedzenia do dru-
giego, zasłyły ważne okoliczności, czyniące nie-
dostatecznymi na chwilę środki ku bezpieczeń-
stwu i zatamowaniu ustanowione, wtedy obo-
wiązuącemi będą ustawy z d. 31. Marca 1820
i 26. Lipca 1821 (to jest cenzura) na mocy
rozporządzenia Królewskiego, uchwalonego na
razdzie ministeryjalney a przez trzech Mini-
strów zawidzianego. — Rozporządzenie to
ustać ma w miesiąc po otworzeniu Izby po-
siedzeń *pleno-jure*, ieżli podtenczas nie będzie
w ustawę zamienione. — Równie ustać po-
winno *pleno-jure* w dniu, w którymby ogło-
szono rozporządzenie Królewskie obiawiałe
»Izby Deputowanych rozwiązanie.« — Jenerał
Foy przełożył dodatek następujący: »Gdyby w
przerwie jednego posiedzenia do drugiego za-
groziły ważne okoliczności bezpieczeństwa Pań-
stwa, wtedy może Rząd ustanowione art. 8. (Kon-
stytucyi) prawo aż do zwołania Izby zawiesić. Czas
zawieszenia nie ma w żadnym przypadku prze-
schodzić miesiąc od dnia, w którym rozporzą-
dzenie Królewskie względem tej suspensyi o-
głoszone zostało.« Po długich i mocnych roz-
prawach, podczas których zabrakł był głos tak-
że Minister spraw Zewnętrznych (Wice-
Hrabia Montmorency) odrzucono powyż-
szy dodatek znaczną większością głosów. —
Tu P. Courvoisier przełożył opuścić ostatni
okres artykułu od słów: »Równie ustać powin-
no *pleno-jure* i t. d.« aż do końca, a na to miał
położyć: »Rozporządzenie namienione w po-
wyższych dwóch okresach ustać ma *pleno-jure*
z końcem posiedzenia r. 1825.« P. Courvoi-
sier na poparcie swojego wniosku miał długą
trwającą pięć kwadransów mowę, w której
wprowadził nayważniejsze pytania z prawa pu-
blicznego. Starał on się przykładać Anglii
i Anglo-Amerykanów dowiesć, że bez-
warunkowa wolność prasy wiedzie do wyuzda-
nia prasy. W roku 1819, wnet po ustawach
nadających wolność dziennikom, widzieliśmy nie-
dostateczność środków tamujących. Nadewszyst-
ko zaś zwrócił on uwagę na niebezpieczeństwo,
iakiemy wzrosło z zupełney wolności dzienni-

ków właśnie podczas rozwiązania Izby. Rozwiązanie Izby Deputowanych jest nadzwyczajnym środkiem, który tylko ważne okoliczności sprowadzić mogą; okoliczności te byłyby jeszcze niebezpieczniejszemi, gdyby Rząd podówczas pozbawiony był broni, cenzury, której raczy w takich czasach szukać powinien jako środka ocalenia. Jenerał Sebastiani żądał głosu przeciwko dodatkowi; gdy zaś bardzo było późno (bo minęła godzina 7) zatem dalsze rozprawy zawieszono do dnia następującego.

Izba Parów zaięła się w d. 11. Lutego wyborem Członków Kommissyi upoważnionej do rozpoznania przyjętej przez Izbę Deputowanych ustawy względem prasy. Liczba głosów: 161; większość 82. Z tych Portalis miał za sobą 98, P. Deseze 93, P. Castellane 93, P. d'Orvilliers 93, P. Laforest 92. Wszyscy ogłoszeni zostali Członkami Kommissyi. Po nich mieli za sobą P. Molé 65, P. Jaucourt 65, P. Segurier 63, P. Lally-Tolendal 61, P. Larocheffoucault-Liancourt 61 głosów.

Z tamtąd z d. 17. z. m. — Na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych ciążył się dalej rozprawę nad poedyneym artykułami projektu ustawy względem pism peryodycznych i takowe ukończono. Tak dodatek P. Courvoisiera jak innych Członków przełożone do art. 4. zostały odrzucone, i artykuł ten jak i piąty i ostatni, stanowiący: »że rozporządzenia dawniejszych ustaw, niniejszą niezmienionych mają być nieustannie wykonywane,« przyjęto bez odmiany. Przy ostatniem głosowaniu w ogólności nad projektem do ustawy było za tą 219 głosów a 137 przeciwko teyże. Większość za przyjęciem 82. Jutro rozpocząć się mają rozprawy nad przepisami zdrowia.

Monitor donosi o przybyciu Pości Francuzkiego Margrabi Latour Maubourga do Konstantynopola w d. 27. Grudnia i opisanie onegoż uroczyste przyjęcie.

W d. 14. rano zabrała Policja Paryżka w różnych sklepach mnóstwo litografowanych obrazów Buonapartego i różnych członków jego rodziny tudzież inne allegoryczne ryciny, których przedmioty zmierzały do zaburzenia spokojności publicznej i uwięziła kilka osób jako robiących owe rysunki.

List z Nantes zawiera, że teatr tegoż miasta zamknięty od d. 4. Lutego.

Burmistrz w Angers zakazał tego roku bałków maskowych iakoteż innych rodzajów maskarad i przebiegania się.

Piszą z Metz, iż Policja udała się do domu Salmona sędziego zastępcy chcąc go

uwięzić, ale go już nie zastała. Poszła także do byłego Pułkownika, synowca zmarłego P. Rollanda (z Mozelli) Rady przy Sądzie Królewskim Członka Izby Deputowanych; przetrzała dom i wszystkie jego papiery.

Okólnik Prefekta Depart. niższej Ligierzy zawiera: »Uważano w różnych czasach, iż najwięcej ludzie młodzi iakoby kupcy a nie podobni, aby handlować mieli, iędzą po Francji, rozsiewają różne fałszywe nowiny i miewają niepokojące i buntownicze rozmowy. Niebezpieczni ci ludzie zdaie się, iż wszędzie gdzieby mogli, chcieliby uwięzić urzędników władzy publicznej.«

Zjednoczone Niderlandy.

Z *Bruxelly* d. 15. Lutego — Król Jego mość uznał prawnie Trapistów w Westmale pod Antwerpią. Zatrudniają się nawracaniem pogan i nauczaniem dzieci; śluby czynią na lat pięć.

Na granicach Francuzkich szukają czynnie Officerów zbiegłych; Państwa zagraniczne miały być wezwane, aby takowych uwięzili i wydały.

N i e m c y.

Z Halli donoszą pisma publiczne bliższe szczegóły tamecznych wypadków: »Między Policią i uczniami panowały nieporozumienia przypisywane Kommissarzowi Rządowemu Witzleben, człowiekowi zasłużonemu i poważanemu. Tymczasem nieukontentowanie przeciwko niemu, z powodu nakazanego zamknięcia sali do fechtowania doszło tak dalece, iż dopuszczono się przed jego domem bezprawii. Uwięzienie kilku uczniów, i w związku z tym wypadkiem fałszywe wieści tak mocno zapaliły głowy uczniów, iż w d. 7. Lutego wyszło ich 4 do 500 do pobliskich wsi: Ammendorf i Beesen. Tymczasem mocne i skuteczne współdziałania władz, a szczególnie zupełne porozumienie się Senatu z Komissarzem Rządowym, sprawiły, że młodzi wychodzący poznali wnet błąd swego mniemania, iakoby przeciwko nim dowolnie i nieprawnie postąpiono. Wczoraj wieczorem powrócili w wszelkim porządku i spokojnie do miasta i zaczęli znowu chodzić do kolegiiów.«

R o s s y i a.

Z *Wilna* d. 10. Lutego v. s. — Pocztamt Litewski ogłasza z d. 8. t. m., iż z potwierdzenia głównego Naczelnika wspomnianego Departamentu wolno jest we wszystkich urzędach pocztowych Dyrekcji Litewskiej przemawiać i odprawiać wszelkie posyłki do Królestwa Polskiego oraz zagraniczną złotą i sre-

brną monetę, i że takowe posyłki przyjmowane będą wszędzie jednakowo, w pocztamcie zaś samym w ekspedycji zagranicznych poczt, a odprawione zostaną przez kantory pograniczne w Brześciu i Kownie.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy dnia 25. Lutego 1822. — W Imieniu Najjaśniejszego Alexandra I. i t. d. Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu:

»Nim w skutku Art. 29. prawa Seymowego o hypotekach, organizacya magistratur hypotecznych i postępowanie hypoteczne, tymczasowo przez instrukcją Kommissy Rządowej Sprawiedliwości zastąpione, po dłuższem tęż instrukcyi doświadczeniu, przez Nas przepisani będą; uznaliśmy potrzebę wydać postanowienie względem appellacyi od decyzji, bądź Kommissy hypotecznych, bądź wydziałów Sądowych Art. 29. wyżey wzmiankowanego prawa dozwoloney. W tym tedy celu

Zważywszy: iż procedura Sądowa w Art. 443. czas do appellacyi liczonym mieć chce od daty wręczenia wyroku;

Zważywszy: iż zastosowanie tego przepisu do decyzji Kommissy hypotecznych i wydziałów Sądowych byłoby utrudniającem i kosztownem. W dopełnieniu Art. 29. prawa Seymowego o hypotekach, na przelożenie Kommissy Rządowej Sprawiedliwości i po wystąpieniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Co do aktów pierwiastkowego zaprowadzenia: czas odwołania się od decyzji Kommissy hypotecznych ma być trzymiesięczny i liczyć się będzie co do decyzji Kommissy hypotecznych w Woiewództwach Mazowieckiem i Kaliskiem, w których czynność rozpoznawania aktów pierwiastkowego zaprowadzenia, inż ukończoną została, od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia; a co do decyzji Kommissy hypotecznych innych Woiewództw, od dnia przez Kommissyę Rządową Sprawiedliwości, względem każdego w szczególności Woiewództwa ogłosić się mianego o ukończonej czynności rozpoznawania aktów.

Art. 2. Co do aktów następnych:

a.) Wydziały sądowe obowiązani są na pierwszym swem zwyczajnem posiedzeniu, po wpisaniu lub wniesieniu do księgi wieczystey aktu, decyzją względem niego wydać i na temże posiedzeniu stronom ogłosić, najpoźniej zaś wydanie decyzji, i iey ogłoszenie na posiedzeniu zwyczajnem, ma nastąpić w dniach dziesięciu, rachując od dnia wpisania lub wniesienia do księgi aktu.

b.) Jeden lub więcej dni stałych w tygodniu, oznaczonymi będą, na posiedzenie zwyczajne, w którem strony bez oddzielnego wezwania stawić się powinny, dla wysłuchania decyzji.

c.) W przypadkach nagłych, ma być decyzja przędzy na posiedzeniu nadzwyczajnem wydaną, i stronom jeżeli są przytomne ogłoszoną. Jeżeli nie są przytomne, ogłoszenie do najbliższego zwyczajnego posiedzeniu odłożonem będzie.

d.) Czas do założenia appellacyi będzie trzymiesięczny, i liczyć się ma od dnia ogłoszenia decyzji wydziału.

Jeżeli strony na decyzji wyraźnie przestają, wzmianka o tém oświadczeniu uczynioną będzie w księdze wieczystey.

e.) Jeżeli decyzja wydziałów sądowych dotyczy się hypoteki prawnej lub sądowej, wtedy przepisy powyższe stosują się do osoby żądającej wpisu; co zaś do osoby, przeciw której wpis nastąpił, decyzja wydziału ma być iey wręconą, a odwołanie się od niej służyć iey będzie do trzech miesięcy, od dnia wręczenia decyzji przez osobę żądającą wpisu.

Art. 3. Odwołanie się od decyzji wydziałów sądowych, przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia zapadłych, służyć będzie stronom do trzech miesięcy, rachując od dnia ogłoszenia tegoż postanowienia.

Art. 4. Strona odwołująca się od decyzji bądź Kommissy hypotecznej, bądź wydziału Sądu, obowiązana będzie appellacją, w przeciagu czasu do iey założenia dozwolonego, w księdze wieczystey obawić, jeżeli zaś nie obawiła, a osoby trzecie po upłynionym terminie appellacyi, akta w księdze zawarły, lub da iey ie wniosły, tedy decyzja względem tych trzecich osób uważana będzie za prawomocną.

(Dokończenie nastąpi.)

W Garwolinie pod łaską Marszałkowską JW. Franciszka Olszewskiego obranymi zostali Radcami Woiew. WW. Antoni Pniewski i Mikołaj Kamiński. — W Wieluniu pod Marszałkostwem JX. Chrzanowskiego Kanon. Gniezn. Radcą Woiew. obranym został JX. Lisiecki Kan Płock. W Kalwarii pod przewodnictwem Marszałka JW. Piotra Mrocza Posłem obrany został JW. Wicent. Gawronski a Radcami Woiew. JWW. Józef Wisniewski i Bend. Achmatowicz. — W Jędrzejowie obrany został Posłem JW, Jan Hrabia Ledochowski Marszałek tegoż Sey-

miu, a Radcami Woiew. JWW. Stanisław Wę-
żyk i Antoni Oraczewski.

Obraz polityczny różnych Państw Europejskich, w Listopadzie 1821.

Cesarstwo Austriackie. — Cesarz Jego Mość wielu woyskowim poczynawszy od feldwebła i wachmistrza odwrotnie, którzy się wyszczególnili w ostatnim pochodzie Neapolitańskim rozdał nagrody po części w medalach za męstwo, po części w pieniądzech. Rząd krajowy wydał okólnik o Węglarzach. — Xiążę Kanclerz Państwa powrócił z podróży do Hannoveru. — Dwudzieste ciągnięcie losów dawnego procentowego długu stanu w pieniądzech papierowych nastąpiło w d. 3. Listopada. Spalono znowu publicznie 10 millionów w pieniądzech papierowych. Summa tym sposobem umorzonych pieniędzy papierowych wynosi 350 mill. ZR. — W Lubiannie odbył się Seym Karyntyński. — Fregata Austriacka Karolina wyprawiona do Chin przybyła szczęśliwie do Batawii, osada okrętu była zupełnie zdrową. Druga fregata Austriya zawinęła do la Valetta, portu wyspy Malty; należy ona iak wiadomo, do eskadry Austriackiej na morzu śródziemnem.

Cesarstwo Tureckie. — Dotychczasowy Reis-Effendy utracił miejsce i został wygnany, zaszyły także odmiany w osadzeniu Wielkoraźdzców. — W Konstantynopolu popelniają pojedynczo żołnierze i inne osoby z ostatniego klasztoru pospółstwa bezprawia i gwałty. Ministrowie Austriacki i W. Brytanii zaniesli z tego powodu dobitne skargi, które też nie chybiły zamiaru, ponieważ w d. 30. Listopada ogłoszono rozkaz Rządowy zakazujący z wielką surowością wszystkich podobnych przestępstw. — W Cesarei w Syrii ścięto byłego tłumacza W. Porty, Janka Kallimachego. Brat jego, Xiążę Karol, mianowany przed kilku miesiącami Hospodarem Wotolskim, później z całą rodziną wygnany do Bole, w małej Azji, przestraszony śmiercią swego brata, zakończył życie. — Kapitan Farmaki, mający dość znaczenia na Wotolszczyźnie a wzięty przy zdobyciu klasztoru Seck w niewolę, stracony został publicznie w Konstantynopolu. — Z wypadków wojennych zaszło co następuje: »Oddział floty Turecki

spalił Galaxadi (w porcie Lepantu) miejsce ogólnego zbierania się Greckich rozbojników morskich i zniszczył znajdujące Greckie okręty w porcie lub uprowadził je do Patras. Po tęg czynności powróciła flotta Turecka, pod dowództwem Kapudana Beja i w towarzystwie eskadry posilkowej Egipskiej i Algierskiej do Dardanellów, prowadząc w tryumfie 30 okrętów Greckich wziętych pod Galaxadi.« — W Albanii odniósł znaczne korzyści dowódzca Turecki Churszyd Basza nad Ali Baszą Janiny, i zdobył dwie zewnętrzne warownie tęg Stolicy. Spodziewa się, iż niebawmie będzie mógł donieść W. Porcie o pokonaniu tego straszego nieprzyjaciela. — Na półwyspie Morei wzięli Greey Trippolizę i całą ludność tego miasta, niewyłączając kobiet i dzieci, wyrzneli. — Na wiadomość, że dwa woyska Perskie, pod dowództwem synów Szaha Perskiego, wtargnęły w granice Tureckie, i zagrażały miastu Erzerum i Bagdadowi, ogłosiła Turcyja wojnę przeciwko Persyi, i wydała rozkazy do wzmocnienia woysk na tamecznej granicy. Atoli pokazując się z najnowszych wiadomości, że wojna ta nie długo potrwa, ponieważ Szah Perski oświadczył wyraźnie, iż nie ma zamiaru rozpoczynania wojny z Turcyją. Wysłał nawet do obu Xiążąt (jeden z tych jest Następca te-razniejszego Szaha) rozkazy, wstrzymania dowolnie rozpoczętych kroków nieprzyjacielskich i niedopuszczania się na przyszłość takowych przeciwko prowincjom Tureckim. Oczekiwając należy, czyli też na wiadomości te cofnie W. Porta oświadczenie wojny ogłoszone przeciwko Persom.

W. Brytanii. — Król powrócił z podróży swojej do Hannoveru; od tego czasu odebrał wiele adressów z życzeniami od miast i korporacyj. — Parlament odroczone do d. 3. Stycznia 1822. — W Ministerium zaszyły nieiaki odmiany. P. Robert Peel został Sekretarzem Stanu Spraw Wewnętrznych w miejscu Lorda Sidmoutha; Margrabia Wellesley mianowany jest Wice-Królem w miejscu Hrabiego Talbot, a P. Goulburn w miejscu P. Grant Sekretarza Stanu w Irlandyi. — W wspomnianym kraju popelnili związkowi i inni burzyciele spokoyności, rozmaite zgroźy, które szczególniej w Hrabstwie Cork taki przybierają charakter, iż wezwano się zbrojną, aby położyć koniec rozbojom i mordom.

(Dokończenie nastąpi.)